



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1759**

**VD18 90117832**

§.48. Cyriacus Patriarcha Constantinopolitanus.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

nullam emendationis spem de his homi-  
nibus superesse Joannes contendit, nec  
ante cessavit Imperatorem urgere, quam  
pronunciata sententia pœnas morte de-  
dissent. Joannes Sedem Constantinopo-  
litanam annis tredecim & mensibus quin-  
que, a mense Aprili anno 582. usque ad  
menssem Sept. 595. obtinuerat.

Sæculum VI.  
A. C. 596.

Sup. XXXIV  
n. 47.

§. XLVIII.

*Cyriacus Patriarcha Constantinopoli-  
tanus.*

**M**auritius Imperator, cum diu de eli-  
gendo Patriarcha Constantinopoli-  
tano deliberasset, tandem Auctor fuit,  
ut ordinaretur Cyriacus, a longo jam  
tempore hujus Ecclesiæ Oeconomus,  
cui inter tot negotia rerumque vicissitu-  
dines æquus semper animus constiterat.  
Ordinatus pro more Papæ misit Episto-  
lam suam Synodalem, Fidei suæ Profes-  
sionem continentem, cui Epistola Impe-  
ratoris, & alia Episcoporum, qui Cy-  
riacum ordinaverant, junctæ sunt. Geor-  
gium Presbyterum & Theodorum Dia-  
conum has epistolas ad se afferentes S.  
Gregorius non tantum amice, sed etiam  
meliore, quam exorta contentio permit-  
tere videbatur, vultu excepit; nam  
quamvis jam tunc Cyriacus titulum Epi-  
scopi Universalis usurparet, noluit Papa

Greg. VI. ep.  
6. 7.

VI. ep. 24. 30.  
31.

*Hist. Eccles. Tom. VIII.*

Ff

epi-

- Sæculum VI. epistolas & Nuncios ejus rejiciendo Unitatem Ecclesiæ dissolvere. Imo diutius apud se Legatos retinisset, nisi imminente hyeme reditum maturassent; hæc enim ineunte Indictione decima quinta seu Mense Sept. anno 596. agebantur. S.
- A. C. 596.
- VI. ep. 4. Gregorius duas ad Cyriacum dedit epistolas, publicam unam, in qua ad Epistolam Synodalem respondet, & Confessionem Fidei approbat; dicit vero ad pacem conservandam necessarium esse, ut profano Nomini, quod Superbiam testaretur, nempe Episcopi œcumenici, renunciaret, alteram familiarem amicitiae testimoniis plenam, quia scilicet S.
- VI. ep. 5. Gregorius olim Constantinopoli veritus Cyriaci merita propius perspexerat.
- VI. ep. 7. Scripsit quoque ad Imperatorem & Episcopos, atque in ista epistola conqueritur, quod, cum Cyriacus ordinaretur, acclamassent ex Psalmis illa verba: *Hæc est dies quam fecit Dominus, exultemus, & lætemur in ea!* nempe reprehendit, quod Scripturæ verba ad laudem hominis adhuc in terra viventis traducantur, id ipsum autem tanquam in gestientis animi motu dictum excusat.
- Pf. 117. 24.
- VI. ep. 15. Haud diu postquam Nuncii Constantinopolitani abiissent, aliquis ad S. Gregorium detulit, ipsos dixisse, Jesum Christum descendente ad Inferos a peccatis liberasse omnes illos, qui ipsum Deum esse

esse confessi fuissent. Credidit Papa, officii sui esse, ut ipsis hunc errorem eximeret, atque ad eos mense Majo eadem Indictione decima quinta anno 597. epistolam dedit, dicitque: *Dominus Noster descendens ad Inferos tantum illos per suam Gratiam liberavit, qui in ipsum venturum crediderant, & secundum ipsius præcepta vitam instituerant.* (\*) Tum illos remittit ad Philastrium & S. Augustinum, qui illam opinionem inter Hæreses habuerunt.

Eodem ferme tempore S. Gregorius Sabiniano Diacono Nuncio suo, qui ab annis quatuor Constantinopoli versabatur, domum revocato, misit Anatolium, etiam Romanæ Ecclesiæ Diaconum, addito mandato, ne cum Cyriaco Missam celebraret, priusquam Titulum Episcopi œcu-

Sæculum VI.  
A. C. 597.

Sup. n. 26.

VI. ep. 24. 28.

F f 2

pi œcu.

(\*) Certissimum est, Judæis in Veteri Testamento præter fidem in Christum venturam etiam Observationem Mandatorum Dei ad Salutem fuisse necessariam. Nullus quoque est dubitandi locus, quin Christus descendens ad Inferos ex Limbo liberaverit etiam multas animas Gentilium, quorum Princeps Job dici posse videtur; aliqui enim secundum Apostolum ad Rom. 2. naturaliter ea, quæ Legis sunt, faciebant &c. Ad Quæstionem vero, quid Dei Misericordia vel Justitia de Parvulis, antequam ad usum rationis pervenirent, mortuis decreverit, quid respondendum, nisi: *Judicia Dei Abyssus multa?*

Sæculum VI. pi œcumenici abdicasset, atque hujus  
A. C. 597.

præcepti rationem ad Cyriacum, ad Imperatorem atque ad Patriarchas Alexandrinum & Antiochenum scribens reddidit. Primo epistolam privatam dedit ad

VI. ep. 24. Anastasium Antiochenum, qui S. Gregorium hortatus fuerat, sicut etiam Imperator, ne ob rem nullius momenti in Ecclesia scandalum poneret; sed S. Gregorius respondet, nequiquam ut rem levissimam considerari posse audaciam, quæ ad corrumpendam Fidem Ecclesie Universalis tenderet, quoniam aliqui Hæresiarchæ ex Ecclesia Constantinopolitana nati essent. Scribens ad Imperatorem dicit:

VI. ep. 30. *Imprudentiæ notam non effugissem, nisi in his rerum articulis utrumque officii mei esse intellexissem, primum quidem ut id facerem, quod ad conservandam Fidei unitatem & Pacem Ecclesiasticam necessarium erat, & deinde illud non omitterem, quod ad reprimendum intolerabilem fastum mihi faciendum fuit. Quamobrem Collegæ mei Legatos profectum suscepi, & volui, ut mecum Missam celebrarent; Diaconus meus Constantinopoli in Sanctorum Mysteriorum celebratione illi non serviat, qui se extollit, Antecessorum suorum arrogantiam non corrigit; at oportuit, ut Diaconi ipsius Missæ mecum interessent, quia ego per Dei Gratiâ ejusmodi culpam non admisi.*

*Sunt inania nomina, quæ etsi frivole as-  
sumantur, perniciem tamen afferunt,  
quod ibi futurum est, quando Antichri-  
stus se Deum dicet. Dico autem, & in-  
trepide dico: quicumque Episcopus Uni-  
versalis vocari vult, Antichristi Præcur-  
sor est, dum cæteris omnibus major esse  
affectat.*

Sæculum VI.  
A. C. 597.

## §. XLIX.

*S. Gregorius Eudoxium non novit.*

*In Epistola, quam S. Gregorius ad Eu-  
logium Alexandrinum & Anastasium  
Antiochenum communem dedit, iterum  
illud discrimen inter suos & Cyriaci Le-  
gatos observandum dicit, & subjungit,  
quæ ipsi Cyriaco jam scripserat: In Epi-  
stola sua Synodali damnavit quemdam Eu-  
doxium, quem nec in Conciliis nec in E-  
pistolis Synodalibus Antecessorum ejus da-  
mnatum reperio. Verum quidem, quod  
Canones Concilii Constantinopolitani Eu-  
doxianos damnent; sed quis eorum Auctor  
fuerit, non memorant; porro Ecclesia  
Romana huc usque Canones seu Acta hujus  
Concilii non recepit, sed tantum Confes-  
sionem Fidei contra Macedonium ratam  
habuit. Alias Hæreses, de quibus ibi  
mentio fit, damnat, verum usque in hunc  
diem Eudoxianos non novit. Id quoque  
verum est, quod in Historia Sozomeni oc-  
currat aliquis Eudoxius, qui Sedem Con-*

VI. ep. 31.

VI. ep. 4.

Ff 3

stanti-